

In Beseda je bila Bog

Grška beseda evangelist – “tisti, ki prinaša dobro novico” (*euangelistēs*) – opisuje tekača, ki je tekkel z bojišča, da bi naznanil, če je sovražnik njihovo ljudstvo premagal in ga bo zaslužnil, ali so oni zmagovalci in svobodni. Oči vseh so bile uprte v vrhove hribov, da bi prvi uzrli tistega, ki je prinaša sporočilo. Če je šepal in se premikal počasi, je to pomenilo, da so premagani. Če je veselo mahal, so bili zmagovalci.

Sporočilo božiča je zmagoslavje in svoboda. Starodavna sovražnika, greh in smrt, je premagala milostna Božja ljubezen. “Kako ljubke so na gorah noge glasnika radosti” (Iz 52,7). Evangelist je Jezus, čigar rojstvo pomeni, da sta Božje in človeško postala eno. Božje telo je na svetu, roke so dvignjene v zmagoslavju. S prihodom Emanuela, Boga z nami, ima človeško življenje Božji potencial. Biti človek pomeni imeti Božjo smer, večno življenje v Bogu.

Dobra novice božiča je evangelij Božjega življenja. To razglasimo med vsako evharistično daritvijo, ko molimo: »*Po skrivnosti te vode in tega vina naj bomo deležni Božje narave Kristusa, ki je bil deležen naše človeške narave.*« To imenujemo najteže razumljena krščanska skrivnost, ker toliko verujočih še vedno vidi svoje življenje kot težak boj, da bi si zaslužili nebesa s herojskimi krepostmi in žrtvijo, raje kot da bi nebesa sprejeli kot dar, ki nam ga podarja Jezus, naš brat. Zakon z Jezusom prinaša novo stvaritev, človeško naravo, izpopolnjeno z milostjo, povezano s slavo, tempel bivajoče Božje Trojice.

Pri maši na božični dan slišimo to, kar smo nekdaj slišali ob koncu vsake latinske maše – mogočen predgovor Janezovega evangelija: “V začetku je bila Beseda in

Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog.” Beseda logos pomeni v grščini izvor in način urejanja celotnega vesolja, um Stvarnika, ki se izraža v vsem, kar obstaja. Jezus je torej vidna podoba nevidnega Boga, popolnost Božjih načrtov za veselje, razkritih v Kristusu. Janez ponovi prvo svetopisemsko besedo: “V začetku,” da bi razglasil novo stvarjenje. Luč se pojavi v temi, da razkrije pomen sveta in končni namen človeškega življenja: prijateljstvo z Bogom. Božič praznujemo človeško; tako zelo, da se izjemna teologija praznika izgubi ob zbiranju družinskih članov, podarjanju daril, veselju otrok, festivalu lučk, s čimer smo okužili vso kulturo. K božiču prinašamo prirojeno skrb za rojstvo otroka, vsakega otroka, še posebej pa svojih otrok, vnukov, in posebno ranljivih novorojenčkov, ki prihajajo na svet v težkih razmerah, med nasilje in revščino, prav tako, kakor je bilo tistega prvega božičnega dne.

Božič z lahkoto v nas prebudi čustva in nostalgijo ali zbere globoka razmišljanja, kako skrivnostno je naše življenje v resnici. Kaj pomeni, da smo tu? Kaj je tisto, k čemur prispevajo vse generacije, ko osmišljajo zgodovino proti nekemu namenu, ki je onkraj našega razumevanja? Modri smo, ko stojimo pod nočnim zvezdnim nebom in se sprašujemo, kdo sploh smo. Odgovor je skrivnost, a zdaj nam je razkrita po Kristusu ob božiču: beseda, ki je meso postala, logos, luč in Emanuel. Gospod z nami.

avtor: P. Marrin

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>